

kommer mig, at det er en ret sjældent benyttet Fremgangsmaade, at Medlemmer af et Udvalg, som ser deres Forslag forkastet ved anden Behandling, stiller dem paa ny ved tredje Behandling i Haab om bedre Lykke, og jeg synes ikke, at i og for sig de Ændringsforslag, der er stillede, er særlig flatterende for Forslagsstillerne, thi Formaålet, som de har, er jo kun dette at gøre Forholdene vanskeligere, endnu vanskeligere, end de i Forvejen er, for Landets største By. Det ærede Medlem for 2den Kreds (Godskesen), som sidst havde Ordet, fremkom med nogle Bemærkninger ved Sagens anden Behandling i Anledning af det Ændringsforslag, der var stillet om Ændringer til den frederiksbergske Skattevedtægt, og det ærede Medlem gjorde da opmærksom paa, at naar han stillede dette Ændringsforslag, hvorved man kunde udnytte Skattevedtægten for Frederiksberg i samme Udstrækning, som Skatteloven kan udnyttes i København, saa var det selvfølgelig for at skaane Kommunens faste Beboere, saa at de ikke kom for højt op i Skat. Frederiksberg Kommune vilde tage af alle sine Skatteydere, hvad der kunde tilkomme Kommunen, ogsaa for saa vidt det drejede sig om Erhvervsbeskatning, og det er vist nok et meget rigtigt Standpunkt fra den Side. Men trods det, at man fra alle Forslagsstilleres Side, som nu har haft Ordet, fortæller, at København og Frederiksberg selvfølgelig har haft store Udgifter, større Udgifter end de fleste Byer, saa søger man dog at enes i fælles Bestræbelser om i saa høj Grad som muligt at forringe Indtægterne for Københavns Kommune, hvorved denne Kommune altsaa bliver nødsaget til stadig at søge at presse Skatte-skruen højere op for de Borgere her inde, der ikke kan flytte bort. Og det mærkeligste i denne Konstellation, maa jeg have Lov til at gentage, er dette, at man ser Medlemmer, valgte her i København, finde, at det er saa retfærdigt, at de omliggende Byer gerne vil have denne Ordning. Jeg har i Dag ogsaa set et stort konservativt Blad finde det uhyre rimeligt, at Skatte-skruen strammes saa meget som muligt for København, og at de omliggende Kommuner faar det saa billigt som muligt. Det er en vidunderlig konservativ Politikk, som sikkert vil blive husket ved andre Lejligheder. Her tales om, hvad Bekostningen er for en Husstand i Almindelighed, og der siges, at naar den er vurderet til at være 3,500 Kr. i det øvrige Land, saa bør det af Hensyn til, at alle Udgifter er højere,

være 1,000 Kr. større, naar Erhvervskommunen er København. Dette, at man siger, at dette gælder baade København og Frederiksberg, har jo ikke nogen Betydning i denne Henseende, da Frederiksberg, som bekendt, saa godt som ikke er nogen Erhvervskommune; man har saa godt som ingen Udflyttere derude. Forholdet faar altsaa kun reel Betydning for København. Jeg ønsker dog i denne Forbindelse at henlede Opmærksomheden paa, at først faar Opholdskommunen jo af denne nye Gruppe af Skatteydere, der her er Tale om at drage ind under den kommunale Bestemmelse, forlods Skatten af disse 3,500 Kr., men hvis vedkommende tjener mere, faar Kommunen yderligere Lov at beholde den ene Trediedel af Skatten, idet Erhvervskommunen jo kun har Lov til at anvende $\frac{2}{3}$ af Skatteprocenten. Og for Københavns Vedkommende er Forholdet det, at København som Følge af, at man gik imod de af et Mindretal stillede Ændringsforslag, ikke en Gang faar de $\frac{2}{3}$ af Skatten af Mandens overskydende Indtægt, vi bliver jo reduceret i Henhold til Bestemmelserne om Skatteindtægterne. Jeg kan derfor heller ikke se andet end, at de foreliggende Ændringsforslag overfor Landets Hovedstad er lidt ublufærdige, og jeg vil indtrængende fraraade deres Vedtagelse.

Den fungerende Ordfører (Jørgen Berthelsen): Det er jo ikke den sædvanlige Fremgangsmaade her i Tinget, at man til tredje Behandling stiller Ændringsforslag, som er forkastede ved anden Behandling. Jeg indrømmer ganske vist, at det naturligvis ikke er noget, der aldrig er sket før, men det sædvanlige er det dog ikke. At det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) og det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) har genoptaget de Ændringsforslag, der er stillede, kan jeg endda forstaa, men derimod har jeg mere Vanskelighed ved at forstaa, at de ogsaa er tiltraadte af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard). Jeg kan ikke se rettere end, at Ændringsforslag Nr. 1 er akkurat det samme som det, der blev forkastet ved anden Behandling. Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 2, kan man sige, at der er gjort Forsøg paa at gaa paa en Slags Akkord, idet man har sat 4,500 Kr. i Stedet for, at der sidst stod 5,000 Kr. Ændringsforslag Nr. 3, det subsidiære Ændringsforslag, som de Herrer har stillet, har vi jo ikke haft før, og jeg skal gerne for mit Vedkommende sige, at havde man haft det fremme under Behandlingen i